DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

QUÆDAM DE

Dentitione morbiſque ex ea pendentibus complectens.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

QUÆDAM DE

Dentitione morbiſque ex ea pendentibus complectens.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NECNON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

SAMUEL ALLVEY,

ANGLUS,

SOCIETATIS REGIÆ MEDICÆ EDIN.

SOC. EXTRAORD. NEC NON SOC. NAT. STUD. EDIN.

ET SOC. MED. LOND. SODALIS COR.

Inter omnes affectus qui vitae infantum interminantur, nullus tot *gravia ſymptomata* progenerare ſolet, quot DENTITIO difficilis et laborioſa.———Harris de morbis acut. infant.

Ad diem 24. Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVIII.

LIBRARY

Viro integerrimo

SAMUELI PRICE,

Medico prudenti felicique,

Quod charitate vere paterna pueritiam amplexus eſt;

Quod pectus animumque ad virtutis normam,

Non hortatu magis quam exemplo, compoſuit;

Quod primis ſalutiferae artis inſtitutis mentem imbuit;

Judicumque rude adhuc cereumque a gliſcenti erroris

Corruptela conſiliis vindicavit;

Ut ad eum, unde dimanarunt, fontem rite revertantur;

Haſce, amoris exiguum ingentis teſtimonium,

In re medica induſtriae

Primitias;

Necnon

Nec non

GULIELMO BASS,

Viro, tum ob artem quam ſtrenue ſcienterque exercet,

Tum ob niveam morum ſanctitatem,

Utiliſſimo ac venerabili,

Optime de pueritia, quam orbatam parentibus parentali

Amore fovit protexitque;

Optime de fortunis, quas ea cura procuravit,

Ut domeſticae ſolicitudines ſtudiorum ſilentio

Nequaquam obſtrepuêre,

Sed vicario ipſius conſilio requieſcunt,

Optime de promovendo harumce diſciplinarum progreſſu,

Quibus opportunum indulſit otium proſequendis;

Nunquam non promerito,

Haec, quibus ipſe aſpiravit, induſtriae rudimenta,

Gratiſſimo, quo par eſt, animoque devinctiſſimo,

D. D. D.

AUCTOR.

GULIELMO SYMONDS, M. D.

Societatum Naturae Studioſ. Chemicaeque Edinenſium,

Nuper Praeſidi,

Nec non

Noſocomii Herefordienſis medico, &c. &c.

S. P. D.

SAMUEL ALLVEY.

Tandem aliquando, mi Gulielme, *deſudata medicarum, quarum tu mihi nuper ſocius conſciuſque adfuiſti, diſciplinarum palaeſtra, ſub ſanctiſſimis* Amicitiae *auſpiciis opuſculum hocce inaugurale prodire liceat, idque eo mihi gratius jucundiuſque, non quod ingenii gloriolae novitatis aliquid lenocinetur; ſed quod amori neceſſitudinique noſtrae ſignum quaſi ſuſtulerit ſuaviſſimo ac amantiſſimo conſilio ſermoneque tuo me quam primum perfructurum. Hic vero nihil a me (mea tibi etenim quantula ſit mediocritas, apprime perſpectum eſt), nihil, inquam, aut limatulo perpolitum judicio, aut conquiſita perfectum induſtria efflagitabis. Primulos tantummodo*

tummodo accipias velim tirocinii medici fructus; utinam a nativa Academici *ſoli bonitate non omnino degeneres, nec prorſus dedecorantes auctoritates* Urbis, *atque* Magiſtrorum! *Neque tibi vel minime ſubtimendum eſt, ne pagina haec nomini dicata tuo tuas in laudes impudentius luxuriet; has etenim boni uno ore omnes, has circumferunt incorrupta vox bene judicantium, invitumque blande veſtigant et ultro proſequuntur. Virtus namque tua, virginei ruboris inſtar, quo ſtudioſius occultaveris, eo elucet magis latiuſque ſuffunditur. Verecundiam vero tuam ne violem, ſubveritus, caeteras animi dotes quam dilectiſſimas taceam neceſſe eſt, utque huic uni obſecundem, ſexcentae iniquo ſilentio obruuntur. Plura igitur ne adjiciam mea in te prohibet obſervantia, fallit vero decipitque amorem quam plurima effundere geſtientem.* Vale!

Datum Edinburgi die 8vo ante Kal. Julii, A. D. 1788.

EMENDATA.

Pag. 9. l. 5. *pro* decreſſere *lege* decreſcere
16. 4. *pro* protendat *lege* protendatur
13. *pro* clarem *lege* claram
19. 8. *pro* Uterque *lege* Quiſque
20. 2. *pro* chryſtallas *lege* chryſtallos
17. *pro* ſpoliati *lege* ſpoliato
22. 5. *pro* preſſura *lege* preſſuram

Chs Palmer

with most respectful comps

from his obedient servt

Samuel Allvey

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

QUÆDAM DE

Dentitione morbiſque ex ea pendentibus complectens.

CUM civitatum vires praeſidiaque a civium multitudine copiaque potiſſimum pendeant, hi autem, ab ipſorum firma vegetaque infantia, quae hanc labes inficit peſſumdatque, ad adultam quoque aetatem pertineat neceſſe eſt: unde civium decreſſere vim, imperii opes dilabi, minui penitus amplitudinem.

Atque pueritia ipſa, cum per ſe inops atque imbecilla ſit, tum prae caeteris vitae humanae tempeſtatibus

majori aerumnarum mole conflictatur; "facillime in "morbos dilabuntur infantes," (inquit Harris), a quo etiamſi plurimi diſſentiant ſcriptores, luctuoſa tamen experientia conſtat, infantiles hoſce morbos non ita ab eadem aequabiliter cauſa derivari, nec eandem ſemper ſignorum induere faciem, proindeque nec curationis conſilium, ut ambitioſius praedicant, adeo in propatulo conſiſtere. Atque hi morbi, ſi ita non eſſent graves atque fatiferi, nobis minus ſuppeditarent, unde tot victimas vel primo vitae in limine quotannis mactatas conqueremur; neque hîc, eaque ſola, omnino culpanda velim aut parentum incuriam aut eorundem in ſobolem praepoſteram mollioremque indulgentiam, nec jure magis agreſtem nutricum inſcitiam, nec inſulſam mulicrcularum in re medica prudentiae affectationem, prorſus incuſaverim; quin potius fatendum eſt, hancce ſalutiferae artis provinciam erudito ingenuoque medico diutius fuiſſe, injuriaque denegatam.

Medicina enim empirica, quae in tractandis puerulorum morbis hucuſque praecipue invaluit, non aegrotis ſolum periculoſae aleae, ſed et medicorum menti ingra-

tae

tae caliginis plena eſt; nec mirum: Cum etenim aegrotantium infantia, tum ignorantia nutricum obſtat, quominus juſtas colligat medicus morborum rationes; unde non raro ut morbi indolem divinet neceſſe eſt, et ut conſuetudinis imperio potius quam rationali curationis conſilio morigeretur.

Morbos inter autem infantiae quaſi proprios, dentitio prae caeteris multum habet periculi, nonnihil etiam pertinacitatis; quare hic mihi mens eſt paucis perſtringere, quae naturae ex legibus ſponte fluant phaenomena, itemque morbos eadem quaſi rite ſtipantes; priuſquam vero rem aggrediar, mihi ſtatuendum puto an dentitio, ut nonnullis placuit, ipſa ſit inter morbos numeranda.

Et prima quidem fronte non immerito nobis mirum videbitur, dentitionem, utpote naturae corporis humani legibus tam conſonam, ab ullo unquam inter morbos fuiſſe collocatam; attamen ſcriptores, iique et ingenii et prudentiae laude florentes, hac de re diverſi diverſa ſtatuere; et quidem a nonnullis non ſolum morbus habetur, ſed in ſyſtemate quodam noſologico characterem

locumque

locumque ſuum ſortita eſt *; alii † autem aliter ſentiunt. Si tamen infans plethoricum, mobile, aut inflammatorium a natura temperamentum ſortiatur, perperam negaveris quamplurimos graveſque morbos, inſtante dentitione, importari; quibus dentitionem ut cauſam excitantem non immerito habuerim; ſed *morbi* nomine non

* Dentitis Char. morbus infantulos a menſe ſexto aetatis ad finem anni ſecundi infeſtans; pyrexia, calore, rubore, tumore gingivarum, inquietudine, ſalivatione, et ſaepiſſime diarrhoea vomituque, comitatus.

A ſymptomatis eum graphice deſcribentibus, me judiee, ordini phlegmaſium in Synopſi Doctoris Culleni omnium exactiſſima, viz. Cl. i. Ord. ii. apte competeret. Vid. Theſ. Medicam de Dentitione 1778, Auct. Jackſon.

† Dr Cardogan obſervavit, "Breeding teeth has been thought to be, "and is, fatal to many children: but I am confident this is not "from nature; for it is no diſeaſe; for we could not be well in health "till one or two and twenty or later. Teeth are breeding the great-"eſt part of that time; and it is my opinion, the laſt teeth give more "pain than the firſt. But, whatever fever, fits, or other dangerous "ſymptoms, ſeem to attend this operation of nature, healthy chil-"dren have ſometimes bred their teeth without any ſuch bad acci-"dents." Eſſay on Nurſing, p. 31.

non inſulsê minus, quam parturitio aut naturalis epiphyſium oſſificatio, inſigniretur: Praeterea haudquaquam exempla deſunt, ubi illaeſa prorſus ſanitate, ſine dolore vel moleſtia, dentes erumpunt perficiunturque.

DEFINITIO.

Dentitio hoc in modo definiri poteſt. Dentium eruptio, quae ſtatutis ex legibus oeconomiae animali propriis fit, et cui morbi aliquando inſtare ſolent, quorum vel comes vel cauſa excitans eſſe poteſt.

Ut autem quae de dentibus et morbis dentitionem nonnunquam comitantibus, poſtea ſum ſcripturus melius intelligantur, deſcriptionem hic partium anatomicam ſubnectere decrevi.

CAP.

C A P. I.

DE GINGIVIS ET MAXILLIS.

GINGIVÆ ſunt texturae firmae, inelaſticae, et prae caeteris corporis partibus mollioribus inſenſiles; interpoſito perioſtio, arcte maxillis connectuntur alveolos cingunt, et inter dentes ſerpent.

Duobus ex oſſibus conſtat Maxilla Superior, quae fere ſemper totam vitam permanent diſtincta. Maxilla ex parte ſuperiore et poſteriore inaequalis quum ſingulis fere faciei oſſibus adaptatur; ex parte vero inferiore et anteriore magis aequalis in latam marginem definit, quae alveolis pro dentibus continendis excavatur, et proceſſus alveolaris nominatur; maxillae fabrica quam maxime firma, niſi prope proceſſum, ubi admodum ſpongioſa eſt.

Maxilla

Maxilla inferior duobus ex oſſibus ad natum ſemper componitur, quae ad menti medium conjunguntur membranis, ubi poſtea adeo coaleſcunt, ut ne minimas rimas agant.

Oſſa maxillam inferiorem efformantia, inter illa quae prius conſtituuntur, enumeranda ſunt. Neſbit inquit, "Theſe may be conſidered among the earlieſt generated bones, for they begin to be formed before two months after conception *." Hoc etiam os alveolis dentium ordinem continentibus excavatur.

Proceſſus alveolati duabus ex lamellis tenuibus, ſcilicet, una externa, altera interna, ſe invicem appropinquantibus formari depinguntur. Hae lamellae quibuſdam oſſeis attenuatis ſubſtantiis inter eas tranſverſe currentibus, junguntur, quae proceſſus, in alveolos ad dentium radices bene aptos diſterminant; praeterea faciem ſpongioſam exhibent, et multis foraminibus parvis pertunduntur, quae pertranſeunt vaſa ſanguifera.

Quan-

* Human Oſteogeny.

Quandocunque dentes, aut ex ſenectute, aut quadam injuria, excidunt, vel edentantur, tunc dicitur, hos alveolos brevi omnino defici, et pro cauſa habetur, cur facies ſenibus decreſcat, illorum mentum protendat, genae flacceſcant, loquela velox et indiſtincta evadat, lingua intra ſuos fines contineri vix poſſit, et denique ſaliva ex ore ſaepe diſtillet.

Maxillas alveolaſque natura bene conſtituit faciei formam decoram et nitidam dare. Sed praecipue dentes ad continendos ut eorum actione dum varie movetur maxilla inferior, melius cibus comminuatur, priuſquam ventriculi viribus ſubjiciatur. Maxillae etiam, vero ſpeciatim alveoli, ad clarem vocem magnopere contribuere affirmantur.

C A P.

C A P. II.

DE DENTIBUS.

DENTES ſunt oſſicula figurae diverſae et magnitudinis, quae immobilia in alveolis figuntur junctura iſta quae anatomicis Gomphoſis nuncupatur *.

Cava in infantis alveolatis proceſſibus tribus quatuorve menſibus nati, molli materia repleta ſunt in membrana incluſa, dein tenuis lamella corticata, et aliquid rei oſſeae intra ſe profert, haec ſenſim augetur membrana pedetentim condenſat, cavis ſimul decreſcentibus, et muci copia imminuta, uſque dum conſtituitur dentis corpus ex quo poſtea enaſcuntur radices.

 Infantes

* Monro on the Human Bones.

Infantes raro dentibus enaſcuntur, commemorant vero auctores, quod res aliquando accidere poſſit *.

Dentes paulatim in os vertuntur uſque ad ſeptimum, octavum, vel nonum menſem ; ubi plerumque gingivas pertundere incipiunt ; vero tamen in nonnullis haud incidit duodecimo vel decimo quarto menſe poſt natum elapſo, quod ſaepe debilitatis ſignum habetur, nec ſemper juſte, quoniam robuſtis ſaniſque haud raro advenit †. Nihilominus, quoſdam morbos ſeu quaedam ſeminia hoc opus impedire poſſe ; velut in rachitide laborantibus, aliove modo fractis, plane conſtat, notandum eſt ‡.

Omnis

* Haller. Elem. Phiſ. tom. 6. p. 19. ; Van Swieten. Comm. tom. 4. p. 742.

† Obſervatum Van Swieten puellam ſaniſſimam cui 19. menſe primus dens erupit. Comm. tom. 4. p. 742.

‡ Plenck notum eſt in infantibus rachiticis tarde admodum erumpere dentes, cum per flaccidas gingivas difficulter prodeant. Vid. De Morbis Dentium, p. 20.

Primroſe praeterea adnotavit infantis exemplum cui dens non fuit donec pluſquam tres anni elapſi ſunt. Vid. De Morbis Puer.

Omnis dens ex duabus materiis componitur. nempe encauſto ſive ſubſtantia externa alba nitenteque, et oſſe ſive ſubſtantia interna, aliorum oſſium texturae perſimili.

Encauſtum ſolummodo dentium illam partem obducit quae extra maxillam apparet; dum illa portio, nempe radix, quam alveolus includit, prorſus ex oſſe effingitur. Uterque dens excavatus eſt, cavumque dentis figurae reſpondet, et membrana tenuiſſima vaſis conferta intus obtegitur.

Materies oſſea inſigniter denſa eſt, et illuſtris Hunterii experimenta illam ex lamellis eſſe factam, oſtendunt *.

Encauſtum duriſſimum eſt, nec tamen adeo durum ac vulgo creditur; multo attamen denſius ulla corporis alia parte, et limae quam parum cedit. Hoc diligenter reſpectum, fibratam texturam exhibet, quae, Hunterio judice,

* Natural Hiſtory of the Human Teeth.

† Ill. Monro Praelect.

judice, non ſecus efformatur, ac in aliis corporibus quae in chryſtallas coire ſolent *.

In homine, et quae carne veſcuntur animalibus, externa dentis pars hoc ſolummodo obtegitur; herbis vero veſcentium oſſeam compagem penetrat encauſtum; multiſque eorum pulcherrime variatur.

His herbas perterentibus ſtructura haec maxime convenit. Mollior, aut pars oſſea conteritur, dum reſtat durior, aut encauſtum; quapropter cibum ad deterendum quam bene accommodantur dentes; attamen vero, quomodocunque durum ſit incauſtum tempus, uſuſque frequens alios obtundunt, eorumque ſuperficies amplificant, eoque temporis alii plani et aequi fiunt; nec aliter in annis provectis res accidit.

Manducationis uſui optime inſervit encauſtum, oſſeam partem protegit, et ut cariei obſtat; neque tamen abſunt documenta, ubi hoc ſpoliati dentes longum per tempus ſeſe habuerunt †.

D E

* Natural Hiſtory of the Human Teeth, pag. 96.

† Ill. Monro Praelect.

DE DENTIUM NUMERIS IN INFANTIBUS, ÆVOQUE MATURIS.

Dentes qui primam ſeriem explent fere ſemper viginti numerantur, utraque in maxilla decem, ſcilicet, quatuor inciſores, duo canini, molares quatuor, qui omnes plerumque ſic gingivas perfodiunt; imprimis, duo medii inferioreſque; et dein duo medii ſuperiores; hos excipiunt duo laterales inferiores, poſtea, duo laterales ſuperiores erumpunt; deinceps, primi molares, exinde cuſpidati ſive dentes canini, demumque ſeſe protrudunt ſecundi molares. Hunterii bicuſpides haud adparent donec iteratur hoc opus. Qui nominantur pro tempore dentes ſive lactei anno plerumque ſeptimo decidere incipiunt, et ante decimum quartum tota ſeries (aliis dentibus erumpentibus) renovatur; multum tamen variat et quoad ordinem et tempus haec dentium redintegratio.

Utcunque ſit ubi renovandi dentes, eorum fines teruntur ſeu abſorbentur, evaneſcentibuſque radicibus, excidunt.

Pro-

Proceſſus alveolares quodam gradu tenus renoventur; quoniam novi ex priorum alveolis non oriuntur, nam inter illos quaſi repunt. Res in dubio eſt, necne ſummoventur primi ordinis radices et corpora, et ſecundi ad preſſura expelluntur? Nec aliter deperiunt, inquit inclytus Monro, jam enati baſis priſtinos radices adprimit. Argumenta ad hoc vindicandum oblata, multo ingenio imbuta, nec parum ſuas ſententias confirmant; praeterea, quo diutius pars comprimitur, eo citius abſorbetur, ſatis compertum eſt. Albinus et Hunterius nihilominus partem in contrariam eunt; ille hac de ratione, quod dentes quando neque comprimuntur, neque in ſeſe atteruntur, excidere, obſervaverat; ſequentia hic adjecit: "It would be very natural to ſuppoſe that "this was owing to a conſtant preſſure in the riſing "teeth againſt the fangs or ſockets of the firſt ſet; but "it is not ſo; for new alveolar proceſſes ariſe with the "new teeth, and the old alveolar ones decay in pro-"portion as the fangs of the old teeth decay; and, "when the firſt ſet fall out, the ſucceeding are ſo far "from

* Praelectiones.

"from having deſtroyed, by their preſſure, the parts "againſt which they might be ſuppoſed to puſh, that "they are ſtill incloſed and covered in a complete bony "ſocket; from this we perceive the change is not pro-"duced by a mechanical preſſure, but is a particular "proceſs in the animal oeconomy *." Haud mens eſt hoc exponere, ut ratum proponemus, ſic ubi pereunt priſtini, enaſcuntur novi.

Dentes collabi, quod haud parum infantium et adultorum magnitudine et forma diſcrepant maxillae, forte neceſſe ſit; porro, hae increſcunt donec illi gingivas perſciderunt; neque alius aliuſque incrementum aequis paſſibus properat. Hoc opere non peracto, maxillarum ad incrementum, nec reſponderent dentes et interſtitia inter illos ſupervenirent. Secundam vero ſuppeditat natura ſeriem numero et magnitudine inſigniorem, et adeo maxillae auctae capacitate magis accommodatam, unde et incommodum et deformitas evitatur.

QUANTUM

* Natural Hiſtory of the Teeth.

QUANTUM ET QUOMODO QUOAD FIGURAM SESE REFERUNT DENTES.

Quam multum formam variant; attamen vero, oris dextrae partis illi ſiniſtrae reſpondent, adeo ut paria efficiant; dum ſuperioris maxillae haecce paria loco et figura inferioris oppoſita referunt.

Una radice, ſicut inciſiores, alii inſtruuntur; alii, ut molares, duplici; denique, ſuperioris maxillae molares triplici ſaepe armantur.

De corpore, vel parte quae extra maxillam prominet; in baſin (quotcunque apices agnoſcat) et collum, non niſi lineam fictam baſi et radici interjacentem, prope alveolarem proceſſum, partitur.

DENTIUM NOMINA.

Secundum externam figuram in claſſes dentes diviſerunt; iiſque nomina dederunt, eorum uſum exponentia (quamvis non diſtincte) anatomici.

Inciſores nec ſolummodo ita nuncupantur propter munera quibus inſerviunt; etiam vero, propterea quod propria forma imbuuntur, ad cibum incidendum et dividendum quam bene apta.

Canini vocabulum agnoſcunt, quia canis dentibus haud diſſimiles, duris et tenacibus cibis dilacerandis nec male accommodantur.

Molares, qui alimentum permolunt exacteque comminuunt motu quaſi laterali quem inter mandendum conficit maxilla inferior, dicuntur.

Nomina ex apicibus deducit Hunterius imprimis inciſores, ſeſe produnt poſtea Cuſpidati aliorum canini verbum aſſumentes, quod in acumen deſinunt, et ex inciſoribus qui in marginem abeunt ſegregati; dein Bicuſpides quibus nomen eſt, utpote duo apices ſuperficies emolentes deſignant: Monroio duce, neque appellantur accurate, neque verbum illorum figuram exprimat, eo uſque aliquando tribus ſeu quatuor mucronibus ſupplentur; demumque Molares, qui a Bicuſpidatis non ſecus ac ampliores ſunt et pluribus acuminibus ac radicibus praediti, diſcrepare habentur.

Hujuſmodi proximis ſerius erumpentibus, idcirco, dentes ſapientiae, nominatis et aliis molaribus, diſcriminis non parum eſt. Hi breviores, minores, magis intus projiciunt, comprimuntur radices, quo pacto quaſi conici fiunt.

C A P.

CAP. III.

DE DENTITIONE.

HISTORIA.

QUANDO ſolito tempore quo erumpunt dentes, infans a ſanitate parum aut nil aberrat, neque multum febricitat, neque in parte ipſa magnopere doletur, ac dentes conſueto more gingivas perſcindunt, hoc naturae opus facilis ſive naturalis dentitio vocatur; atque raro ſeu nunquam auxilium petit; nihilominus res hoc in modo non ſemper progreditur, immo, omnia in pejus ruentia, graviora, terribiliora, et periculoſiora ſigna inſtant, et ipſam vitae arcem pulſant. Horum naturam et ſubſidium protinus exponemus.

Difficilis dentionis indicia, vel locum tantum, vel totum corpus, cruciant. Tumeſcit gingiva, rubeſcit, valdeque

deque inflammatur; haec affectio toti oris plus minuſve impertitur; tonſillae frequenter admodum tument; actus devorandi quam aegre perficitur; infanſque ſugere parum aut nihil valet.

Glandulas parotideas aliquibus in caſibus tumore affici, notatum fuit. Oculi ſuffunduntur et inflammantur; tumeſcunt genae, et plerumque circa medium circumſcripto rubore deſignantur.

Tenellulis, ubique oris eſcharae albidae ſaepe obveniunt, interdum in ulcera, ſeu gangraenam abeuntes, eoque magis, ſi ſimul cruditatibus afficiatur ventriculus *.

Longe

* "Si dentitionis ſit tempus, (inquit Harris de morbis in ventriculo infantum commemorans) quo male valent, pleriſque ſymptomatum praedictorum cruciari ſolent, atque inſuper aphthae, ulcera oris caliditatis fere igneae (cruſta quaſi inalbeſcens) quae ante dentitionem ab ortu prima ſaepe adveniunt, et nonnunquam ſerius, ſed quae hoc potiſſimum tempore praedominium habent, os totum adeo interdum exulcerabunt, ut nec mammas quantumlibet dilectas, " neque

Longe lateque per corpus porrigens malum indicant plures functiones perturbatae.

Omnes glandulae ſuos latices magis ubertim effundunt, maximeque vero quae ſalivam ac fonte humorem pancreaticum ſeponunt. Abundat etiam bilis acidiſque primis in viis obviam iens faeces tingit; interdum adſtringitur alvus, plerumque attamen fluit, et hoc in initio morbi incidens puerulum lugentem, prope dentitionis finem, torquere pergit.

Laborat quoque plus minuſve ventriculus; cibi faſtidium, nauſea, vomitus materiae crudae ſive pituitae viſcidae, lacte coacto plerumque commixtae, non infrequenter adveniunt.

Teneſmum torminaque miſerum torquere, corporis contorſio et deploratio oſtendunt.

Urina

" neque cochleare pulticula repletum queat ſine moleſtia admittere os
" ipſorum tenerrimum, et quaquaverſus exulceratum."

Urina interdum retinetur, et ex urethra fluxum virulentae gonorrhoeae haud abſimilem ſubinde accidiſſe, memoriae traditum fuit *.

Pulſus ſaepe ſolito plenior, et ſemper frequentior eſt; ſpirat alte et crebre natus.

Tuſſis pertinaciter vexans ſomnum depellit, et ſicubi ſomno ſe daturus, mucus e bronchiis et trachea diſtillans ſibilum et ſpiritum ſonorum edit.

Vis cerebri ſuam mutationem ſubit, quam manifeſtant cordis palpitatio, ſyncope, praeſertim et abnormes ſeu motus convulſivi totum corpus, praecipue etiam vultum et collum afficientes. Ubi haec magnopere urgent, exſequitur plerumque epilepſia, quae ſaepe in tantum procedit, quod e vita decumbentem quam cito arripiat. Quam multum turbatur et interpellatur ſomnus, ac dormiens ſubito excitatur, juxta ac ſi maximum periculum ei imminuerit, vel ut hydrothorace laborantibus accidit.

Nec

* Hunter's Diſeaſes of the Teeth, p. 116.

Nec minus quoque diſturbantur functiones animales; hic et illic per corpus laſſitudo eſt, cui argumento ſunt oſcitatio et pandiculatio; totum corpus labaſcit, multumque infirmatur.

Una cum his, febris plus minuſve incedit, quae, incipiens ſaltem, ſpeciem inflammatoriam induit, hoc confirmantibus propriis jamjam relatis.

DIFFICILIS DENTITIONIS CAUSÆ.

Inter ea, quae dentitionis aegre confectae ſeminia diſpergunt, nonnullis laticum acrimoniam comprehendere placet. Qua ratione tale vitium in humoribus latet, et haecce propria exhibet, explanatu minime facile eſt *.

Iis, qui hac de re ediderunt, plerumque annotatur, in corpore auctam ſanguinis copiam circiter aetatem, qua

* Cadogan's Eſſay on Nurſing, p. 31. &c.

quâ erumpunt dentes ſeſe prodeuntem, his indiciis maxime viam ſternere, nec ſecus eſt; talis habitus inflammatoriae conditioni in univerſum objecitur; hoc igitur conceſſo, quin quicquid corpus ſive ſtimulat ſive concitat, hanc conditionem intendere poſſit, haud inficias eundum eſt; exinde febris inflammatoria difficile peractae dentitionis nunquam non comes.

Mobilitas per omnes partes corporis pollens, cauſas inter praediſponentes nec injuſte recenſetur. Quoniam plethora et nervoſi generis mobilitas frequenter conjunguntur, ferunt et opem petunt inviciſſim, febrem, epilepſiam, et quaſdam affectiones tetanicas procurando, quae, illo critico tempore, infantibus periculi tantum adjiciunt.

His quae accurate dicamus praediſponentes, ſunt aliae, aut occaſionales, aut excitantes addendae. Veruntamen illas tantum valere, quantum vulgo creditum eſt, concedere nolo; inſuper, in facili aeque ac in difficili dentitione pollent; attamen et nil noxae enaſcitur. Ex illis, ultra modum gingivarum denſitas et rigiditas,

praeſertim

praeſertim enumerantur. Nimis ſubita oſſificatio et dentium accretio, quatenus praeter ſolitum gingivas non ſolum, ſed etiam alveolos quaquaverſum comprimunt, haec ſigna efficere dicuntur.]

Porro obſervatum eſt, laminas proceſſus alveolares obtegentes tam multum craſſitudinis obtinere, vel etiam oſſificationis, ut his modis dentium proventum impediant; exinde praetereaque nervis compreſſis, diverſi ſigna morboſa generis excitent: Si multi denique uno tempore dentes exoriuntur, gingivaſque vexant; vel ſi horum acumina vel lata, vel obtuſa evadunt, dolor exinde oriens plus univerſi, ſeveri, et diuturni ſibi vindicabit; etiamque haud parum mobilitatem augebit.

Haudquaquam equidem negandum, rationes ſupra dictas multum mali ſaepiſſime gignere, praeſertim in loco; ſin autem infantibus, quibus adeſt diatheſis vel plethorica, vel mobilis, hae ſupervenire obſervantur, tunc anni fere tempore penes nos erit, morborum plus univerſorum dentitionem comitantium difficilem iſtas quaſi cauſas efficientes habere.

Ut hujus ſectionis finem attingamus; quum ſigna dentitionis difficilis tam varia, incerta, alia aliiſque adeo diſſimilia, nemo poteſt expectare, adfectus generum tam diverſorum nos cauſa proxima unica tantum complecti valere; pro hac inſuper ratione, quia dentitionem, quamcunque induat formam, ſicut morbum ſentire nolumus; fateri tamen debemus, hoc ex fonte multos morbos exordia ſua depromere.

Propoſitis itaque plus fere conſentaneum judicavimus, aliquam habere mentionem, de nexu horum adfectuum inter ſe diverſorum peculiari, quibuſque in modis etiam diverſae corporis partes afficiuntur, dum erumpunt dentes.

RATIO MORBORUM DENTITIONEM DIFFICILEM SÆPE COMITANTIUM.

Adfectus locales, qui inter difficilem dentitionem ſe palam oſtendunt, ut ſupra obſervatum eſt, ſumma recti ſpecie,

ſpecie, ad cauſarum localium actionem referre poſſumus.

Hi affectus ſunt ſequentes.

1*mo*, *Gingivarum*, tonſillarum, aliorumque oris partium internarum inflammatio, ex quadam dentis irritatione, qui corporis extranei inſtar, aliquo modo agere videretur.

Irritabilitas infantibus, qui diatheſeos plethoricae, vel mobilis potiuntur, quaſi propria, talium ſymptomatum acceſſioni viribuſque, quam potiſſimum occaſionem dat. Hinc derivantur color rubicundus, tumor, aeſtus, (inflammationis ſymptomata ſolita), quae ſemper fere urgent.

Gangraena, praecipue autem *ſuppuratio*, inflammationis fines adſunt uſitatiores, omnibus praeſertim in exemplis, ubi vaſorum actiones, ſtimulo plus juſto admoto, plurimum valuerint.

Secretio

Secretio aucta ex glandulis ſalivariis, quam penes nos eſt ſemper videre, actione vaſorum partis ipſius aucta bene perpenſa, explicationem facilem admittit; haec actio duo principia agnoſcit, vel ſanguinis ad has partes profluxum inſolitum, vel irritationem quamdam locis ex vicinis orientem.

Diarrhoea nec non *vomitus* partim irritabilitati univerſae, partim materiae indigeſtae, bili, aliiſve cruditatibus, quae diverſis primarum viarum in partibus ſitu fruuntur, obtemperant; hae, aliorum inſtar ſtimulorum, periſtalticam tubi inteſtinalis actionem incitant.

Alvi adſtrictae cauſas, quae aliquando ſuperveniunt, nonnullis in caſibus, defectui vigoris inteſtinis in ipſis, aliiſque temporibus harum partium affectioni ſpaſmodicae, tribuere fas erit.

Symptomata convulſionis, quae ſaepiſſime *aegrotulum* vexant, haud difficile explicari poſſunt, cum nobis perſuaſum eſt, his in exemplis ſyſtematis nervoſi incitationem et irregularem et violentam vigere.

Arte-

Arteriarum pulſus pyrexiae gradu, quantum vim ſpectant, quod vero ad frequentiam et celeritatem †, aucta ſyſtematis irritabilitate, nituntur.

Reſpiratio difficilis, ſubſultus, et *tuſſis*, aliquam organorum, reſpirationi inſervientium, laeſionem indicant; ambigitur, an haec natura ſpaſmodica, aut inflammatoria, aut ſimul conjunctis potitur.

Torpor, *laſſitudo*, *animaque demiſſa*, quas omnes plerique medicorum adnotare aſſueti fuerunt, aliquo rerum ſtatu, ex aqua in cranio collecta pendere videntur; nonnullis enim obſervatum eſt, hydrocephalum aliquando has affectiones, de quibus nunc agitur, ſtipare omninoque terminare. Atqui, pleriſque in exemplis, ſymptomata haecce melius aſtheniae valenti referuntur.

PROG-

† Differentiae nonnihil pulſum inter frequentem et celerem intercedit. Audi praeclari Culleni Praelect. in § cccxxxvi. Firſt Lines.

PROGNOSIS.

Tanto periculoſior prognoſis evadit, quanto debilius ſyſtema nervoſum, et diatheſis major phlogiſtica; alvus adſtricta non niſi malum adnotat. Sopor motus muſculorum abnormeſque ſummo jure inter peſſima ſigna nuncupantur.

SUBLEVANDI METHODUS, ET AMANDANDI SYMPTOMATA, QUÆ PRÆCIPUE URGEANT.

Remedia, quibus hoc genus ſymptomata ſanantur, in duo capita dividi ſatis apta queant.

1*mo*, Quae topicas, vel applicationes externas, vocare ſolemus.

2*do*,

2*do*, Remedia interne adhibenda.

Symptomatibus hujuſmodi variis evadentibus, cauſis necnon ex diverſis pendentibus, vel ſingulatim, vel conjunctim, indicationem ullam propriam, aut definitam, adhibere nullis modis penes nos erit. Multa obſervatum eſt experientia, infantes robuſtiſſimos, partim ob corpora ſua tenera, partim fibrarum muſcularium ob mollitiem, cauſis leviſſimis tantummodo admotis, primis in viis, indigeſtione, cruditate, acidoque, quam plurimum vexari; his rebus praeterea ſolis, nonnulli auctores, omnes fere morbos quibus infantes hoc vitae ſtadio laborare ſolent, tribuere volunt.

Hoc loci autem animadverſu quam maxime dignum, hoſce adfectus tantum eſſe ſymptomaticos, laeſiones etiam magis univerſas indicare, quas primo amovere oportet.

Quibus modis hanc rem efficere valeamus, ut plurimum difficile ſemper habendum.

Conſtitutio ſingulorum peculiaris nihilominus ſtamine niti primario videatur ; haec etiam inſuper a parentibus ad prolem, aliiſve modis adventitiis, ab initio etiam vitae, derivetur ; coeli tamen temperies, vitae modus, exercitium, aliarumque rerum externarum varietas eximia, annis labentibus, haud parum mutare poſſit aliquo modo temperamenta, de quibus experientia diurna nos certiores facit. Supra jamjam obſervatum habuimus, infantes, quibus vigent temperamenta ſanguinea et plethorica, eoſque denique quibus adeſt habitus valde irritabilis, dentitioni difficili eo magis obnoxios evadere, aiiſque ſequelis quas haec quam certiſſime adipiſcitur.

His ſymptomatibus diris, potiſſimum etiam timendis, ut plurimum obviam ire, ſemper parentum, nutricumque eſt ; igitur iis, omni tempore, ſit cura, ne talibus infantibus diaeta nimis lauta porrigatur.

Incipiente vita, vel prius dentes quam erupturi ſunt, cibo animali rariſſime uti oportet infantes.

Diaetam

Diaetam propriam, ſi praeter lac maternum alia neceſſaria putaretur, levem facilemque aſſimilationis evadere neceſſe eſt. "Ante dentium eruptionem (inquit "Primroſe) non conveniunt cibi ſolidiores. Ideo na-"tura, quae nihil fruſtra facit, et non deficit in neceſ-"ſariis, dentes ipſis denegavit, ſed lac conceſſit, quod "maſticatione non eget *." Spiritus, ardentes dicti, acidi arborum fructus, alia vegetabilium cruda, olea praeſertim, aliaque adipoſa omnino fugienda: Nihil ad bonam infantum, aeque ac adultorum, valetudinem magis confert, quam ſub dio libero ſalubrique frequens, ſed naturae modis propriis inſerviens, exercitium. Ii igitur, quibus curae ſunt infantes, omnino praecavere debent, ne huic rei animos ſuos quaſi inimicos habeant. Diaphoreſis itaque perpetuo ſuſtenta, atque modico ſuffulta exercitio, in vaſis deplendis multum habet utilitatis, et, ne congeſtiones quaedam ulla ratione adoriantur, prorſus vetat; nec ſola, jam memorata ſunt, commoda exercitio modico profluentia; tonum enim fibrarum muſcularium adauget, laxitatem nec non,

* Primroſe de Morbis Puer.

ex qua oriuntur mala peſſimi certe moris, ex toto fere fugat.

Laxitati ſolidorum morboſae, balnei frigidi aliqua ex parte regulari uſu, praeventum eſt. Quibuſdam regionibus, apud Scotos praecipue, mos eſt primis aetatis menſibus infantes immergere in aquam frigidam, et maximo cum fructu. Opus vero hoc ſaepe ſenſim male negligitur: Idem enim perfici debet, uſque ad tempus dentitionis, et quidem cum commodis maximis multo longius. Huxham monita quaedam de balnei uſu frigidi perutilia tradidit: "Nothing (inquit ille) "more effectually ſtrengthens weak lax fibres than "cold bathing. By this, weak, flabby, rickety chil-"dren are ſoon invigorated, as it were, to a miracle. "Indeed, in the times of ignorance, when the prieſts "were knaves, and the people fools, many a well was "ſanctified for nothing but pure cold water; the vir-"tues of which the miracle-mongers wholly attributed "to a ſaint of their own making *."

Verum

* Eſſay on Fevers.

Verum enimvero, his rebus neglectis, vel infante nimia ſyſtematis irritabilitate praedita, quae praeterea ullis difficilis dentitionis ſignis aegrum minitaretur, tunc temporis ſemper conſentaneum, omnique cura digniſſimum haberemus, animos noſtros ad gingivarum ſpeciem intendere; ubi ſaepenumero eveniſſe videtur, his remediis neceſſitas utendi evitatur, ſi tantum in mentem veniret, operationis cujuſdam ſimplicis, eodemque tutiſſimam petere opem; quae etiamque infantibus dentitione difficili laborantibus vix, aut ne vix quidem fugienda. Auxilium, ad quod nunc animum intendimus, gingivas inſtrumento aptato ſecando obtineatur; quamprimum enim dentes dolorem excitare coeperunt, tam multum amplitudinis obtinuiſſe inventi ſunt, ut per gingivas facillime percipiantur; harum deinde ſuperficies tumore tentantur, qui magis quam caeterae gingivarum partes colorem induit albeſcentem; hoc ſtatu rerum, nos commonuit experientia, inciſiones profundas habere, donec inſtrumento dentem tangere reſurgentem valeamus; ſi inciſiones cruciformes affligimus, multo erit melius: uſque ad dentes molares feratur inſtrumentum, et tranſverſae

etiam

etiam in eos inciſiones efficiantur, cel. Monroius hic ſaepe, maximoque cum commodo portionem rotundam vel ovalem gingivae ſuperficie exſcindi imperavit, et haec, ni fallor, methodus invenietur melior, dentibus poſtea facillime in apertum venientibus. *Fouchard* quoque, in libro *Chirurgie Dentiſte* dicto, dentibus inciſoribus prodeuntibus inciſionem ſecundum longitudinem maxillarum arcus efficere monet.

Hujuſmodi operatio, nequaquam aliarum inſtar, ſimplex omnino evadit; dolore vix ullo ſtipatur, auxilium aliquando ſubitaneum miſeris largitur; commodum etiam ſaepe permanens eſt, ſaltem ſignorum impetui malorum obſtat. Multi contra hanc operationem militarunt; quae autem objiciuntur abſurda frivolaque habenda. Cicatrice integra, prius dens denteſve quam erumpunt, penitus formata, ſicut putavere nonnulli, nullo modo, Hunterio * judice, dentium eruptioni obeſt: Hoc opus eximia tam utilitas conſecuta eſt, ut eodem celebri auctori placuerunt obſervationes hujuſmodi:

"I

* Diſeaſes of the Teeth, p. 122.

"I have performed this operation above ten times up-"on the ſame teeth, where the diſeaſe had recurred ſo "often, and every time with the abſolute removal of "the ſymptoms †." Inſuper, Profeſſor egregius anatomes noſter dixit, quamquam cicatrix formata ſit, craſſitieque gingivam ſanam exſuperet, reſectis nervis quorum contuſio omnia triſtia efficit ſymptomata, neque poſtea unitis, nihil mali inde occurrere poſſe.

Obſervatu dignum eſt, profluxum ſanguinis ſequentem, ſi naturae legibus tantum inſervit, non ſtatim cohiberi. Experientia enim docuit, inflammationem hac ratione vel exhauriri, vel penitus deripi. Haud raro accidit, quod ſymptomata multa abnormia, convulſiones nempe muſculorum digitorum flexui inſervientium, iſchuria vel dyſuria, et ex urethra materiae, iſtius inſtar gonorrhoeae, eximius profluxus aliaque hoc genus ſigna ſemper fere mitigantur, aliquando etiam ex toto, dentibus denteve erumpente, amoventur. Multa huic operationis modo alia objiciuntur; nonnulli etiam auctores, praecipue Doctor

† Diſeaſes of the Teeth, p. 121. nec non p. 126.

Doctor Millar, ſcarificationibus lenibus tantum arridet, niſi dentes ſolum modo jam erupturi ſunt. Haec denique Doctoris opinio non niſi fundamento niti arenoſo videtur; putat enim inſtrumentum aliquid dentibus injuriae proferre; hoc etiam praeterea ſimili modo cariem inducendo, dentibus ſecuturis nocere. Hac re autem tantum leviter conſiderata, objectionem Doctoris nihili pendere coacti ſumus. Enimvero, ſi prima dentium ſeries (qui brevi tantum ex uſu ſunt) ab hac cauſa aliquid injuriae ſuſtulerint, videre nequimus quomodo ſecunda dentium ſeries, prima jamjam ſublata, afficiatur. Primi infantium dentes ad radices uſque carie eroſi fuerunt; nonnulli etiam eorum novorum acumina tetigerunt; hi autem nullam ex contactu accepiſſe injuriam videbantur.

Praegreſſis colligendum, quae huic operationi non favent, opiniones modo jam prolatae, vix, aut ne vix quidem memoria dignae haberentur; ſcarificationes enim leves ex uſu ſunt, ad inflammationem mitigandam; haec operatio vero, non niſi dentes novos inſtrumentum tangeret, multo commodo pollebit: Aliae prae-

praeterea applicationes, topicae nempe et externae, nonnullis judicibus, admovendae ſunt; hoc etiam genus adeſt ſanguinis detractio, hirudinibus ad gingivas ipſas, vel pone aures applicatis; nec non rubefacientia, et veſicatoria, aliquo fructu, opinione auctorum teſte, potiri inventa fuerunt. Varia varii magnis laudibus ſuſtulerunt, olea ſcilicet, mucilagines, mel, et hujus etiam cum acido vitriolico miſturam. Aliqui, infantes coralio optimo cum fructu uti, putaverunt. Tametſi vero hujus uſus dolorem ſublevare, et inde aliquantulum quietatis praebere poſſit, nihilominus poſtea fere ſemper inflammationem certe adauget, dentiſque protruſionem minus facilem reddere reperitur. Multis aliis corporibus hujus loco uſi ſunt medici †; omni vero tempore obſervatu dignum, omnia hoc genus corpora gingivis aegroti nonnunquam nocere; ubi enim partes inflammatione tentantur, vel eidem obnoxiae, omni tunc experientia certiores facti ſumus, has ſemper auctae ſenſibilitatis vel mobilitatis potiri; quoque nervis gingivarum hiſce rebus colliſis, convulſiones aliaque ſymptomata

† Sparrman's Tranſlation of Roſen Van Roſenſtein's Diſeaſes of Children, p. 23.

mata non raro lachrymabilia inducuntur; quocirca (ut monet clariſ. Monroius) ipſe infantuli digitus gingivis deliniendis optime convenit, neque quicquam aliud hoc ad conſilium melius uſurpatur.

His omnibus bene itaque animo perpenſis, quod ad medicamenta praeter roſarum infuſionem paululo acidi et mellis commiſtam, nulla alia, me ſaltem judice, applicatio topica admoveri debet; abluantur os internum gingivaeque hac ſolutione ſaepe ſaepiuſque indies.

Nonnullis in caſibus gingivae ſuppuratione laborare inveniuntur, etſi non ſecatione, inſtrumenti proprii ope, uſi ſumus; rebus ita ſeſe gerentibus, eadem infuſio votis meis praecipue reſpondet; medici enim eſt obſervare, has ulcerationes his modis ſanari. Sin autem, his regulis intente aut parum, aut nequaquam adminiſtratis, nullo fere auxilio ſtipatis, ſeſe oſtendunt ſigna diatheſeos phlogiſticae, huic obviam ire ſummis viribus conari debemus: His finibus inſervit regimen totum antiphlogiſticum.

Omne

Omne irritationes genus amovendae, cunctae praecipue aeſtu externo originem depromentes; ſi adfectuum hujuſmodi principio adſit alvus adſtricta, ope clyſmatum emollientium ducere operae pretium erit; laxantia et diluentia ſumma gaudent utilitate, ſi admodum vires haud edunt ſtimulatrices.

Ad alvum modice ducendam praeſertim conducit, Tartarus emeticus, vel vinum antimoniale parvis tantum doſibus adhibitum; alvi enim conſtrictionem amovere, ſpaſmum vaſorum extremorum divincere, fluidaque ad corpus externum arcere, haud parum auxilii confert. Paucae mercurii dulcis doſes optime conveniunt, nempe a grano uſque ad duo vel tria, prout infantum monet aetas; praeſertim ſi maxime obſeratur alvus, vel graveolentes ſint faeces. Neque mihi exempla deſunt, ubi pulvis antihecticus Gul. Fordyce Equitis * levi manu adhibitus, quam bene profecit.

Diarrhoea, ſi ſponte ſua ſuperveniret, ſi etiam nimia, pro certo cohibenda; aliter veriſimile videtur, ad vires

 miſelli

* Eſſay on Fevers, p. 227.

miſelli frangendas multum convenire; ſin autem legibus naturae inſervit, magis prodeſt quam nocet. Hoc loci adnotatu dignum, infantes hujuſmodi evacuationem miris in modis ferre poſſint.

Raro inflammatoria ſigna tam multo potiuntur violentiae, ut venaeſectionem poſtulent; tametſi confitendum eſt, multum auxilii aliquibus in exemplis hanc evacuationem ſecutum eſſe.

Ventriculo ſorde multa laborante, adhibere pro re nata emetica nos oportebit. Aliquando primae viae aciditate vexantur; noxae hujuſce generis praecipue juvant pulveres teſtacei; irritationes enim omnes exinde orientes extemplo fere ſublevantur.

Julepum ſalinum, vel nitrum pulvere teſtaceo conjunctum, doſibus etiam parvis adhibitum, medicorum opinioni variorum arriſerunt: Proſint nec non iſtiuſmodi remedia, ubicunque in propatulo ſe oſtendunt aeſtus eximius vel iſchuria.

Si

Si irritabilitas ſyſtematis, ſignis inflammationis penitus remotis, aliquo pro tempore maneat, ut haud raro accidit, hunc ſtatum amovere, remediis vi antiſpaſmodica pollentibus adhibitis, valeamus. Opium omnibus fere aliis antecellere ſemper habendum; profuere nec non adfectibus hujuſmodi moſchus, et camphora; aliquando etiam, irritabilem ſtatum devincere, convulſivo muſculorum motui proclivitati obviam ire, convulſiones necnon jam urgentes amovere, reperiuntur. Corticem Peruvianum adhibere hoc tempore, operae pretium erit. Infantibus igitur ut potiſſimum adaptata elaborari praeparatio poſſit extracto corticis, dum emulſionis formam induit, cum ſaccharo, et amygdalis paucis optime contrito; vel eodem cum gummi Arabico, ſeu extracto glycyrrhizi penitus diviſo, aquae cin. ſimplicis portionem juſtam gradatim addendo. Hoc temporis locique adnotatu dignum, prius hoc genus remedia quam adhibeamus, alvum ducere; ſordes cujuſcunque modi eandem infeſtantes auferre opus erit; ſignis ita amotis inflammatoriis reſpiratio expeditur.

Aegrotuli

Aegrotuli diaeta mitis ſit generis, parva ſaepe etiam quantitate repetatur. Utatur infantulus, praecipue ſi urgeat ſitis, liquore quovis diluente.

Si lacte mammario cujuſvis nutriatur infans, ſumma cura ad nutricis diaetam, aliaque animum ſerenum, corpus ſanum ſervantia, adhibenda eſt.

Ne autem medicis quibus hodie honoribus condecoror, tota mihi mens quaſi perſtricta videatur, hic tuum, Dulcis AMICITIA Numen, hic tua ſacra conſociata velim! Voſque, VIRI CHARISSIMI, ſingulis ſingulos nominibus compellare liceat, quibus ſummam me benevolentiam, ſenſuſque debere quam amiciſſimos alacriter profiteor; tua, enimvero, ROBERTE SPENCE, comitate ſuaviſſima quis non pertentaretur? Veſtraque,

que, THEOPHILE DYSON, nec non JOSEPHE VISE, quis conſilia praeſentiſſima, cordatos ſermones quis non deſideraret? Tuis vero, FRANCISCE SMITH, quocum e ſtudiorum tanquam carceribus emiſſus, una Academicum hocce ſpatium decucurri, ad metamque ſimul eandem tandem feliciter perveni, cum ſimiles ſimiliter inſtitutae vitae rationes conſpirant, coeptis votiſque eadem quae et meis Fortuna Deuſque obſecundent.

T A N T U M.